



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Salomo. ex Cant. Cant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

SALOMO IDYLLION.

A R G V M E N T V M .

Hoc Idyllio laudatur & profanis aliorum
Eclogis præfertur sacrum SALOMONIS
Bucolicum Poëma, cui Titulus CANTI-
CVM CANTICORVM: quo, sub Pastora-
libus scenis, IMMORTALI DEO, morta-
lem nostram Naturam, atque aded ECCLE-
SIAM sibi despondenti, Epithalamium
cecinit.

Quod nemus, aut quæ vos habuerunt pa-
scua, Muse
Bucolica, molli Salomo dum lentus in
umbrâ

Pastoris caneret Sponsalia fausta Theandri?
Namque nec Alpei ripa, nec Menala vobis
Iniecere moram, nec opaci silua Lycei,
Tonsæve tercentum Cæa dumeta iuencis.
Fama est vos Tegeæ natali rure relicto
Corripuisse gradum lucos Gabaonis ad altos:
Pulcher ubi Salomo calamos non passus inertes
Siluestrem tenui pangebatur arundine cantum,
Ante pedes illi vitula taurique iacebant,
Lanigeroque lupus pecori permixtus, & vrsæ,
Cum catulis docile pariter præbentibus aurem.
Venit & vpilio, robustus venit arator,

Venit

Venit Idumei lignator & accola saltus;
 Omnes, ad Solymi numeros, saliere Poeta.
 Aspiceres ipsas sua prodere gaudia pinus,
 Summaque coniferas motare cacumina caeli
 Dum canit afflatus diuino numine Vates
 Connubium, caelo terras quod foedere iungit.
 Arcades usque sibi placeant, cantare peritis
 Arcades; at tantum cedunt Salomonis auro
 Gracculus arguto quantum si certet olori.
 Multa Sionaeum commendat gratia cygnum,
 Seu trepidantis aquae riuos, seu mollia cantat
 Prata, vel halantes depingit floribus hortos:
 In medijs ubi Sponsa rosis sibi nacta cubile
 Oscula sollicitat teneri, sed casta, Theandri;
 Quae licet & placitis indulget amoribus.

quos

Principio dulces habet, experietur amarus
 In viduis ab amante thoris deserta Theandri
 Quos non est animo, non corpore passa doloris,
 Erronem per cuncta suum dum rura requirit
 Ah virgo infelix te saxa per inuia durus
 Raptat Amor, donec fessos sopor obruat artus
 Sed bene, sopita quod Amans superaduenit
 altam,

Virginis & miserans prohibet turbare quietem
 Vos o per capreas Solymitides, oro, puella
 Mos quibus est humero pharetram gestare
 comanti,
 Sectarique lenis vestigia flammae ceruae;

Ne

Ne clamore feras in retia vestra prematis,
 Néve quiescentem somno fraudetis Amicam:
 Dormiat, & donec volet ipsa sopore fruatur.
 Sic etiam sopita mihi placet. Vnicus iste
 Lactea neglectim qui pendet in vbera cirrus,
 Cor mihi surripuit. & quid non cetera possint?
 Me sibi sexdecies optarunt sepè puellæ;
 Sola tamen Sulamitis habet. Sic Astra latere
 Cuncta iubet, simul ac oriens Aurora resulsit;
 Cedaris in saltu sic palma, cupressus in horto,
 Eminent in Pharijs equa sic Phœnissa quadrigis.

O varias in amore vices! amat ecce vicissim
 Ecce Theander amat. Nūc expergiscere Virgo:
 Te, tuus ille, vocat. Pariter rus ibitis unā;
 Et noua visetis Sabamæ vineta supina.

Num gemmas ibi palmes agat rescire iuuabit,
 Punica num passim se floribus induat arbor.
 Hinc ad aromaticos Libani transibitis hortos,
 Tondeat areolas ut olentis Sponsus amomi,
 Assyriumque metat calamum, casiamque, cro-
 cumque;

Addet Orontea lacrymas super omnia myrrha,
 Undique conquirens dignū Sulamitide munus.

Pulchra quidem sunt hæc à pulchro dona
 Theandro,

His tamen est quanto donis pretiosior ipse?
 Candidior totus niuibus, folioque ligustri;
 Hunc nisi candorem confini diluat ostro,
 Mala coloratis rubicundior utraque pomis

Pinxit

Pinxit in aprico quæ Sol pendentia ramo,
 Ut nitet intonsis illi caput omne capillis,
 Qualis oliuarum flauescit frondibus Heri
 Ut gingiua pares seruat, candore niuali,
 Et reteggit pulchro digestos ordine dentes,
 Perspicuus soluat si labra decentia risus?
 Hac fluit eloquium vel melle suauius ipso.
 Quid digitos, tornoque manus radente politas,
 Quid memorẽ Parias referẽtia crura columnarum
 Est alius qui colla magis miratur eburna,
 Prædicat hic oculos: ego cerea brachia laudo,
 Et mihi par cedris aut latior esse videtur
 Hic habitus teres, hæc species procera Theandri
 Vertice sic toto medijs in millibus extat.
 Denique quidquid agat rerum, quidquid
 loquatur,
 Illecebris scatet omnis, & omnẽ spirat amorum.
 Hunc sortita virum fortunatissima Virgo,
 Ne qua caue tibi vis, ne quis dolus auferat
 umquam.
 Hic erit ambabus gestandus semper in vlnis,
 Fascis ut apprimitur fragrantis ad vbera
 myrrhæ:
 Hic tibi seruandus Cypriã vigilantius vna,
 Qualis in Engaddi mitescit vertice collis.
 Omnia Davidides Salomo quæ iactat fidi
 Montibus, agresti dignatus ludere versu:
 Moxque repercussa valles & concava, celo
 Demissos cantus supera ad conuexa remittunt.